

Afscheidsrijm 4 juli 2009

3 jaar geleden ben ik aan deze opleiding begonnen,
met veel bloed, zweet en tranen heb ik gewonnen.
Dank u wel Gaby Jennes voor uw streven naar ons bachelor diploma,
Jij was gedurende die 3 jaar als een tweede mama.
Dank u wel Tanja Nuelant om mij steeds opnieuw aan te moedigen om niet op te geven,
mede dankzij jou heb ik nu een heel verrijkt leven.
Ik ben trouwens nog steeds jaloers op uw slanke lijn,
maar weet nu van uw dieet-geheim.
Vele docenten zal ik nooit vergeten,
dit wou ik jullie even laten weten:
het begon destijds met Nancy Van Ranst en genetische psychologie
Piaget en Eriksson, wie kent die nu nog nie?
Toen kwam Hans Van Crombrugge aan de beurt,
door hem is mijnen dikken Van Dale bijna gescheurd.
Bij elk blad van zijnen boek,
moest ik noodgedwongen 100x op zoek.
Ik weet nu wat reciprociteit wil zeggen,
en kan het met fierheid aan anderen uitleggen.
Dit vak was ongelooflijk leerrijk en interessant
ik heb hierdoor met anderen een betere band.
Na Hans kwam onder andere Ivo Mechels van Recht,
ik luister nog elke dag naar de radio wat hij zegt.
Op tweedaagse zat ik in de groep van een lieve Katrien Folcke
we oefenden heel veel met een rolleke.

Het tweede jaar was nog wijzer,
ik en vele anderen werden nog dikker en grijzer.
De docenten waren mooie en toffe,
het was echt boffe.
Bogaerts kwam binnen met een handdoek in zijn nek,
op d'eerste rij verklaarden we hem eerst voor gek.
Waarvan kwam al dat zweet ?
is er al iemand die dat nu weet?
Onze klas was toch zo klein?
dat kon toch niet zo moeilijk zijn?
Daarna kwam Koentje Baeten
we konden het niet laten,
te luisteren, te genieten en te kijken
want die begint stilaan op een fotomodel te lijken.
Marijke en ik wilden Koen in een doosje stoppen,
om hem dan bij ons thuis te droppen,
om al zijn lessen opnieuw te horen,
wat ons nog meer zou bekoren.

Toen kwam het derde jaar eraan,
dat was niet van de poes, 't was bijlange nog niet gedaan.
Koen Baeten kreeg een concurrent,
amai, wat is Bart Leroy een interessante vent.
Kom je die tegen in de kliniek,
ben je op slag niet meer ziek.
Manu Keirse gaf me een brok in mijn keel,
over omgaan met ziekte en sterven weet ik nu heel veel.
Leo Goovaerts deed ons 3 uren lachen en beleggen,
ja, die kon het wel heel goed zeggen,
'k heb daarna mijn centjes geteld
en even naar mijn bankier gebeld.
De allerlaatste les was die van sociale zekerheid,
Josse Van Steenberge heeft ons echt goed voorbereid,
hoe en wanneer we moeten gaan scheiden of op pensioen
de laatste les overtrof echt mijn verwachtingen toen!

Nu sta ik hier voor de allerlaatste keer,
ik zie jullie hopelijk ooit nog eens weer.
Bedankt, tot ziens, t'was fijn,
het afscheid doet me wel een beetje pijn.

Sabine Criel